

[Indenrigsministeren.]

ad den Vej, der her foreslaas, men gennem en mindre Forhøjelse af Ejendomsskatterne. Men paa Grund af Venstres Modstand herimod blev dette opgivet.

Med Henblik paa hele den store Ombytning af Obligationer, der vil blive Tale om, har der af Nationalbanken været ført omfattende Forhandlinger med Kredse, som paa Obligationsmarkedet er meget betydende i Kraft af deres Fondsbeholdningers Størrelse, det vil sige Banker og Sparekasser, Livsforsikringsselskaber og andre Forsikringsselskaber m. v. Disse Kredse har i stort Omfang vist Velvilje over for den Tanke, Planen er Udtryk for, og givet Tilsgagn om at støtte Planens Gennemførelse, saa at der i ikke ringe Omfang mod en mindre Godtgørelse vil kunne finde frivillig Ombytning af Obligationer Sted, hvorved der ikke lægges Beslag paa Krisefondens Midler. Der er selvfølgelig ogsaa ført Forhandling med de Kreditforeninger, for hvis Vedkommende det maa findes paakrævet, at denne Plan først og snarest bringes til Udførelse, nemlig Landkreditforeningerne.

Jeg skal i øvrigt i denne Forbindelse henvise til alle de Oplysninger, der foreligger i den Betænkning, som Folketingsudvalget for et Par Dage siden har afgivet. Det fremhæves i Bilagene til denne Betænkning, at Nationalbanken indgaar med Staten i den Risiko, der maatte vise sig for Krisefonden ved Planens Gennemførelse, med 25 pCt. Endvidere skal jeg nævne, at Nationalbanken er indforstaaet med, at Banken ikke skal have nogen Fortjeneste paa Forstrækningen af de nødvendige Midler til Krisefonden. Der vil i øvrigt ved hele denne Plans Udførelse i Praksis være meget betydelige tekniske Problemer at løse for Kreditforeningerne i Samarbejde med Krisefonden.

Som det fremgaar af den Redegørelse for Forslaget, jeg her har fremsat, er hele dette Forslag Resultatet af Forhandlinger mellem Nationalbanken og Regeringen, og Lovforslaget er fremsat i Overensstemmelse med Nationalbankens Direktion, ligesom den Konverteringsplan, Lovforslaget er Udtryk for, har foreligget for Nationalbankens Repræsentantskab og der har fundet Tilslutning. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings baade velvillige og hurtige Behandling.

Jeg skal samtidig forelægge det andet Lovforslag, som den højtærede Formand har givet Tilladelse til Behandling af i Forbindelse med det allerede forelagte, nemlig

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 52 af 27. Marts 1912 om Rentebevillinger. Lovforslaget fremsættes ligesom det foregaaende som et Led i Bestræbelserne for Sænkning af Renteniveauet. Som bekendt bestemmer den paa dette Omraade gældende Lov, der faktisk, om end ikke uændret, har været gældende siden 1855, at det er forbudt at tage mere end 4 pCt. i Rente af Laan i fast Ejendom, medmindre der gives Bevilling til at tage højere Rente. Saadanne Bevillinger har hidtil kun kunnet gives indtil 6 pCt. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at medens det almindelige Forbud om uden Bevilling at tage mere end 4 pCt. af Laan i fast Ejendom opretholdes i sin hidtidige Form, skal Bevillinger fremtidig kunne gives til at tage indtil 5 pCt. Rente af saadanne Laan. Jeg skal tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

Stensballe: Siden vi i Foraaret vedtog Loven om Krisefond og Rentenedsættelse, er der ikke her i Tinget forelagt noget som helst fra den høje Regerings Side. Jeg vil dog minde om, at det Lovforslag, som vi i Dag staar over for at skulle behandle, er et Led i Realisationen af det Formaal, som Rigsdagens tre Partier satte sig i Foraaret, og hvortil det første Skridt blev taget ved Gennemførelsen af Loven om Oprettelsen af en Krisefond og om Nedsættelsen af Renten i Banker og Sparekasser m. v. Det var nemlig Formaalet at naa hen til en stabil og varig Sænkning af vort i Forhold til Nabolandene høje Renteniveau til Gavn for Erhvervslivet og til Gavn for Beskæftigelsen. Gennem Nedsættelse af Indlaansrenten og derigennem tillige Udlaansrenten gjordes det første Skridt til denne Rentenedsættelse; men alle var klar over, at hvis man blev staaende derved, hvis man ikke ogsaa fik Obligationsrenten for faste Ejendomme nedbragt, vilde der fremkomme en Skævhed i Rentesænkningen, som, hvis den ikke afbødedes hurtigt muligt derefter, vilde medføre berettigede Krav om Ophævelse af den Rentenedsættelse, som blev vedtaget dengang. Gennem Lovene om Oprettelse af Krisefond og om Konvertering fik Regeringen den fornødne Hjemmel til straks at gaa ind i Arbejdet for Sænkning af Obligationsrenten — ikke mindst ved Udryddelsen af Loven om Krisefond § 4, Stk. 6, som jeg gaar ud fra er saa bekendt, at jeg ikke behøver at nævne den videre her i Dag. Regeringen havde derigennem faaet en Bemyndigelse til at foretage Obligationskøb for dermed at hæve Kurserne for